

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014 în cauza penală privindu-l pe

COJOCARI Nicolae Vasile, *născut la 14 octombrie 1986, originar și domiciliat în s. Cărpineni, r-nul Hîncești.*

Asupra recursului în anulare declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 20 ianuarie 2006, Cojocari N. a fost condamnat în baza art. 145 alin. (3) lit. h) Cod penal la 21 ani închisoare și potrivit art. 85 Cod penal, i s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Hîncești din 06 decembrie 2004, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 21 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. După care, fiind contestată pe căile ordinare de atac, sentința a fost menținută fără careva modificări.

2. Ulterior, prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 05 octombrie 2009 a fost admis recursul în anulare declarat de condamnatul Cojocari N., casată parțial sentința Judecătoriei Hîncești din 20 ianuarie 2006, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2006, decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 mai 2007 și hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2007 în cauza penală în privința lui Cojocari N., rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care faptele lui Cojocari N. au fost reîncadrate din prevederile art. 145 alin. (3) lit. h) Cod penal în prevederile art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 16 ani închisoare. Potrivit art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată lui Cojocari N. i s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Hîncești din 06 decembrie 2004, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 16 ani și 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

3. La 24 februarie 2014, în procedura Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a parvenit cererea condamnatului Cojocari N., cu respectarea competenței, prin care ultimul a solicitat aplicarea prevederilor art. 10 Cod penal - efectul retroactiv al legii penale în privința sa, cu recalificarea acțiunilor sale în baza art. 151 alin. (2) Cod penal și aplicarea unei pedepse mai blânde pentru faptele săvârșite.

4. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 iulie 2014 a fost respinsă cererea condamnatului Cojocari N. cu privire la aplicarea retroactivității legii penale, din motiv

că o stare mai favorabilă în privința condamnatului nu a apărut, iar în cererea înaintată nu se indică nici un argument ce ar servi ca temei pentru admiterea acesteia.

Încheierea fiind susceptibilă de atacare cu recurs în termen de 15 zile.

5. Prin urmare, încheierea a fost atacată cu recurs de către condamnat, prin care s-a solicitat casarea acesteia și aplicarea prevederilor art. 10 Cod penal în privința sa.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, a fost respins, ca nefondat, recursul condamnatului Cojocari N. cu menținerea în vigoare a încheierii atacate, deoarece pedeapsa stabilită condamnatului este în limitele legii penale noi. Decizia instanței de recurs a devenit irevocabilă la data pronunțării.

7. Însă, nefiind de acord cu hotărârile menționate, Cojocari N. a declarat recurs în anulare solicitând casarea lor și aplicarea unei pedepse mai blânde în privința sa.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția Legii nr.66 din 05 aprilie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012, persoanele menționate la art.401 alin.(1) pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția Legii sus-menționate, prevede că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Din materialele dosarului, se constată că chestiunea care a fost examinată de către instanțele inferioare – instanța de fond și de recurs, se referă la aplicarea față de condamnat a prevederilor art. 10 și 10¹ Cod penal, ce ține de liberarea de pedeapsă sau ușurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situației condamnatului.

Potrivit dispoziție art. 472 Cod de procedură penală, încheierea instanței de judecată privind soluționarea unei chestiuni cu referire la executarea sentinței penale poate fi atacată cu recurs de către persoanele interesate, în termen de 15 zile, care se judecă conform prevederilor titlului II cap. IV, secțiunea a 2-a §2 din Partea specială a Codului de procedură penală.

În speță, această cale de verificare a legalității hotărârii judecătorești condamnatul a exercitat-o, contestând cu recurs încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 iulie 2014.

Potrivit deciziei instanței de recurs, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău la 07 octombrie 2014, a constatat că, soluția instanței de fond, prin care s-a respins cererea condamnatului, este legală și întemeiată.

Drept urmare, conform art. 466 alin. (2) pct. 6) și alin. (5) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de recurs a devenit definitivă și irevocabilă la data când a fost pronunțată, adică la 07 octombrie 2014.

O atare interpretare dă posibilitatea să statuăm că, după examinarea recursului de către instanța de recurs, căile de atac a unei hotărâri judecătorești pe o chestiune ce ține de executarea pedepsei au fost epuizate, iar în consecință o asemenea hotărâre nu cade sub incidența hotărârilor judecătorești irevocabile prevăzute de art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, care sunt pasibile de a fi atacate cu recurs în anulare.

Excluderea de către legiuitor a căilor extraordinare de atac în această materie, este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 469 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel legiuitorul urmărind să asigure celeritatea acesteia și obținerea în mod rapid a unei hotărâri irevocabile și definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția adoptată pe marginea unei atare chestiuni.

În aceeași ordine de idei, amintim că procedura de atac a hotărârilor judecătorești irevocabile cu recurs în anulare este reglementată de art. 452 Cod de procedură penală.

În temeiul art. 453 Cod de procedură penală, raportat la prevederile art. 6 pct. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Potrivit normei de procedură penală enunțate anterior, rezultă că cu recurs în anulare pot fi atacate acele hotărâri judecătorești irevocabile care au trecut cele două căi ordinare de atac reglementate în Capitolul IV Secțiunea I și Secțiunea a 2-a a Codului de procedură penală – calea apelului și a recursului ordinar. În cazul în care, potrivit legii, o hotărâre judecătorească nu parcurge aceste două căi consecutive de atac, această hotărâre, deși a devenit irevocabilă, nu este susceptibilă de a fi contestată pe calea extraordinară de atac - recursul în anulare.

Or, împotriva încheierilor judecătorești, prin care s-au soluționat alte chestiuni decît vinovăția și condamnarea persoanei, la caz, chestiunea ce ține de aplicarea prevederilor art. 10 Cod penal, acestea au numai un dublu grad de jurisdicție, instanța de fond și de recurs, cale de atac, prevăzută de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare, iar recursul declarat de condamnat este inadmisibil, deoarece o atare hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată în ordinea recursului în anulare.

9. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 456, 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Cojocari Nicolae Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, în propria cauză penală, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 14 august 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru